

DONDERDAG, 31 AUGUSTUS.

AMSTERDAM, 30 Augustus

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitenlandsen f 6.00; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, e. v. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

De inleiding tot het verslag der Kommissie van Rapporteurs uit de Eerste Kamer nopens het wets-ontwerp (gewijzigd N°. 71) tot vaststelling van het reglement op het beleid der regering van Nederlandsch Indië, luidt aldus:

Nadat deze belangrijke en veelomvattende wetsvoordragt door 23 leden in de afdeelingen der Eerste Kamer onderzocht was geworden, is het der Kommissie van Rapporteurs gebleken, dat men zich algemeen met de strekking van het voorstel kon vereenigen.

1. De beschouwingen, welke daarover zijn medegedeeld, kwamen voornamelijk hierop neder, dat men, zonder geacht te willen worden ieder ondergeschikt punt bepaaldelijk goed te keuren, nogthans niet het stelsel en de hoofdgrondslagen dezer wet zeer wel genoeg kon nemen en daarom ook die verbeteringen, waarvoor het reglement alsnog vatbaar scheen te zijn, over het hoofd wilde zien, opdat het zoo gewichtig onderwerp, waarvan de wettelijke regeling door de Grondwet wordt geboden, niet langer in het onzekere werd gelaten. Immers de laatste halve eeuw is getuige geweest van zoo vele verschillende inzichten, omtrent het beleid van Nederlandsch Indië, dat eene deiniteve regeling der zaak onmisbaar schijnt te zijn, zoodat de bevestiging van de voordeelen, die het Javaansche eiland aan het moederland in de laatste twintig jaren heeft opgeleverd, als ter bevordering van de welvaart en de zedelijke ontwikkeling der inboorlingen. Men was vrij algemeen overtuigd dat Java niet kan behandeld worden als een Europeesch land, omdat de maatschappelijke toestand in Indië niet rijp is voor de toepassing van vele beginselen, die in Europa een wettig bestaan hebben verkregen en eene nuttige werking kunnen uitoefenen, doch waarvan de strekking voor het Nederlandsch gezag in Indië met niet ligt te achten gevaren gepaard zoude gaan. Men kon het daarom ook goedkeuren dat aan de Gouverneur-generaal eene aanzienlijke mate van gezag is overgelaten, getemperd door de bepaling eener niet alleen staatsregterlijke verantwoordelijkheid volgens art. 159 der Grondwet, maar ook van die algemeene verantwoordelijkheid aan den Koning met opzigt tot de uitoefening van zijne waardigheid die, in verband met andere bepalingen van het reglement vastgesteld, het den hoogen staatsambtenaar kan doen gevoelen dat de wenschelijkheid te kennen gegeven en hetgeen dat dit hoog gezag iets langer in handen mogt blijven van staatsrechtelijken titularis, dan zulks in den regel tot doer het geval geweest is; of schoon men zich niet ontveemde dat de wenschelijkheid van dien wensch afhankelijk blijft van de personen die achtereenvolgens met dit gezag bekleed worden, zoodanig beginsel in de toepassing niet weinig bezwaren onderhevig moet worden geacht.

2. Onderscheidene leden hebben niet onopgemerkt gelaten, dat in deze voordragt geene bepalingen omtrent het beheer der Indische geldmiddelen voorkomen. Volgens hen wordt de regeling der wijze van beheeren en verantwoording dier geldmiddelen door de Grondwet niet voldoende voorgeschreven, dan die van het beleid der koloniale regering. Zij hadden dus niet ongaarne gezien, dat in dit reglement ook finantieele bepalingen waren voorgesteld. De meeste leden konden evenwel de reden van het gemis dier voorschriften, naar aanleiding van vroegere overwegingen omtrent dit punt in de Tweede Kamer der Staten-Generaal voorgevallen, billijken. Zij hadden echter niet onopgemerkt, dat aan de vertegenwoordiging weldra zal worden ingezonden het ontwerp van wet tot voldoening aan de laatste alinea van art. 60 der Grondwet. Daar het hier inderdaad eene zaak van overwegend belang betreft, werd door hen de wensch geuit, dat aan deze belofte door de Regering binnen den kortst mogelijken tijd werkelijk gevolg zal worden gegeven.

3. De verwijzing naar algemeene verordeningen, die zoo herhaaldelijk bij een niet gering aantal artikelen van dit reglement geschiedt, heeft ook de aandacht van vele leden, meer bijzonder deze, gevestigd op art. 31, t welk van de afvaardiging der vertegenwoordigers door den Gouverneur-generaal melding maakt, dat deze van onderscheiden kanten zijn, en zoodanig vast-

gesteld hetzij bij wet, hetzij bij koninklijk besluit, hetzij bij ordonnantie van den Indischen gezagvoerder. Volgens art. 59 der Grondwet is wel eene regeling voorgeschreven zoodra de behoefte daaraan blijkt te bestaan. Het blijft echter onzeker tot welke categorie de algemeene verordeningen zullen behooren, naar welke telken reize verwezen wordt. Sommige leden betreurden, dat dit punt zoo onbepaald is gelaten: zij hadden hetzelfde nu reeds meer bepaald uitgemaakt willen hebben, ook om voor de quæstien af te snijden. Andere leden, welke daarop niet hebben aangedrongen, wenschten evenwel van de Regering te vernemen, of daaromtrent bij haar reeds eenig overzigt of stelsel bestaat, naar hetwelk zij zich bij de toepassing denkt te gedragen.

4. Over 't algemeen heeft men zijne tevredenheid uitgedrukt, dat deze voordragt de strekking heeft om langzamerhand en met voorzigtige schreden de ontwikkeling van de landbouw tegenover het kultuurstelsel, en van den vrijen arbeid tegenover bezwarende persoonlijk dienste te bevorderen. De noodzakelijkheid om Indië ten behoeve van het moederland produktief te houden werd op den voorgrond gesteld. Men wenschte evenwel de weldaden der beschaving aan den Javaan niet te onthouden. Dat de gelegenheid daartoe bij dit reglement niet is afgesneden, en dat zoowel het openbaar als bijzonder onderwijs bij het VIIIste hoofdstuk is ter hare genomen, vond bij vele leden goedkeuring. Men meende dat de zedelijke en materiele toestand der inboorlingen over 't algemeen niet achteruitgegaan is, en dat er feiten zijn, die zelfs zekeren vooruitgang schijnen aan te wijzen, bijv. de meerdere consumtie van katoenen klederen enz. Dat er echter ter bevordering van de materiele welvaart der ingezetenen van Indië nog veel te doen overblijft, werd door de hier bedoelde leden geenszins ontkend; terwijl zij in dit opzigt inzonderheid op twee punten de aandacht vestigden, namelijk op den aanleg van waterwerken en op de bevordering der middelen van communicatie in de binnenlanden, die tot ontwikkeling van nijverheid en welstand allezins wenschelijk werd geacht.

Nadat wij gezien hebben, welke praktijken sommige diplomaten van de Vereenigde Staten zich veroorloven, zal het minder verwonderlijk zijn, dat de kapt. Gibson, die een vonnis in de Oost op zich heeft gehaald, in de residentie is durven verschijnen. Het zal niet meer bevreemden, dat de heer Gibson er verschijnt in eene diplomatieke qualiteit. Men zal er zelfs niet meer tegen opzien, dat de Noord-Amerikaansche minister optreedt om voor den veroordeelden kapt. Gibson eene schadevergoeding van 2½ ton gouds te vragen.

Wat de Echo Universel van heden meldt, is in de diplomatie van den heer Pierce volkomen in de orde. Hij meldt, dat de onder-sekretaris van Staat van het kabinet van Washington, de heer Dudley Mann, te Parijs aangekomen, den heer Belmont heeft ontboden, om hem nieuwe instruktionen te geven. Men verzekert dat de heer Dudley Mann, ontevreden over den heer Belmont zijn zou, omdat hij zijne instruktionen niet letterlijk genoteg zou hebben opgevolgd, met op volle en spoedige schadevergoeding aan te dringen voor de beleedigingen, door de Nederlandsch-Indische autoriteiten gepleegd. Verder verhaalt de Echo, dat aan twee schepen van den Kommodore Perry last is gegeven, om in de Indische wateren te blijven en er instruktionen af te wachten. Dat alles is overeenkomstig het volkenrecht, dat de diplomaten der Amerikaansche volksvergadering op hunne eigene hand trachten te fabriceren. Wij mogen evenwel niet verheelen, dat de eer der uitvinding juist niet aan broeder Jonathan toekomt. Lord Palmerston is hem daarin voorgegaan. En wij zijn zeer begeerig te vernemen, hoe diegenen onzer bladen, die vroeger met die Lord-Palmerstonsche diplomatie nog al waren ingenomen, omdat zij onder eene protestantsche vlag in de wereld kwam, thans gesteld zijn, nu zij door Amerikanen wordt toegepast tegen ons land, niet onder eene godsdienstige vaan, maar onder eene politiek-kommercieele van een bedreigenden aard.

De vraag doet zich voor, of en in hoe verre wij ons over de misdaden van de Vereenigde Staten hebben te bekommeren.

Zoo staat als de Amerikanen zijn, zoo volhardend zijn zij ook. Het is dus niet te voorzien, dat zij hunne verordeningen spoedig en gemakkelijk zullen opgeven. Waar zij A geplaatst hebben, moet Z volgen, al zou het hoofd door een steenen muur moeten gaan. Wie zoo hard van hoofd is, blijkt meesttijds voor overtuiging moeilijk vatbaar.

Als het waar is, wat de Echo meldt, dan schijnt de Amerikaansche diplomatie ook niet zeer in 't werk om ons te overtuigen, dat wij den heer kapitein Gibson mis-handeld hebben, als hij, van hoog verraad beschuldigd, door onze O. I. regterlijke magt gevonnisd is. In plaats van vooral op de onschuld des heeren Gibson te steunen, drukt men wel een weinig te veel en te vroeg op hetgeen dreigen heet.

Dat dreigen nu, wat heeft dat te beteekenen? Minder misschien dan men zich voorstelt; althans ons komt dat zoo voor. Ziehier waarom. De vereenigde Staten zijn eigenlijk een konfederatie van republikeinsche Staten die slechts door eenige weinige banden in een gemeen centrum vereenigd zijn.

Het leger te land is er niet noemenswaard, en de militaire marine, hoewel krachtiger dan het leger te land, is in verre na niet in evenredigheid met de uitgestrektheid en de bevolking der Vereenigde Staten. Als militaire mogendheid te water of te lande is derhalve, althans op dit oogenblik, de republiek niet bijzonder magtig. Onder dat opzigt zouden wij niet al te veel hebben te vreezen, ook al stonden wij alleen.

Meer zouden wij te duchten hebben van eene stremming in onze handelsbetrekkingen met de Vereenigde Staten, en vooral zouden wij te lijden hebben van de Amerikaansche vrijbuiters, die zich talloos zouden opdoen, indien het verschil tot een vredebreuk moest leiden. De Amerikanen zijn stoutte kapers en in een land waar zoo veel uitschot is van het schuim van Europa, moeten vele liefhebbers voorhanden zijn, om zich in het vak te verrijken.

Een vredebreuk zou dus, uithoofde onzer handelsbetrekkingen, betreurenswaard zijn. Maar een vredebreuk kan in deze quæstie door de Amerikanen gemakkelijker worden aangevangen dan geëindigd. De quæstie toch is niet bloot Nederlandsch. Zij geldt gansch Europa. Alle rijken en volken van ons werelddeel hebben er belang bij dat de Amerikaansche vorderingen worden van de hand gewezen. Waar toch zou het heen gaan als ieder Amerikaan het regt zou hebben, om ongestraft zamenzweeringen tot opstand tegen de gestelde magten in bevriende rijken te smeden? Bij den toestand van Europa, die eene revolutionnaire democratie in haren boezem draagt, en bij de gezindheid der Amerikanen, die er voor uitkomen, dat zij der revolutie in Europa de behulpzame hand willen bieden, zou er schier voor geene mogendheid eenige veiligheid bestaan, als de pretentiën van den heer Pierce c. s. moesten geduld worden.

Men ziet daaruit, dat het verschil tusschen ons gouvernement en dat van Washington een verschil is, bij welks oplossing gansch Europa belang heeft. Maar daaruit blijkt dan ook van zelf, dat de gedragingen, die wij in deze aangelegenheid hebben te volgen. Wij behoren alle kabinetten van Europa, vooral de maritieme, met de toedracht der zaak bekend te maken, om ze voor ons belang, dat tevens het hunne is, te interesseeren.

Het is ons gemakkelijk gemaakt door de Amerikanen zelf, om dat doel te bereiken. Het verschil met Oostenrijk ligt nog versch in het geheugen. En de manifesten van de heeren Soule en Saunders dateeren van gisteren. In die manifesten, zoo als zij ons door de bladen zijn kenbaar gemaakt, ligt een rijke schat voor onzen minister van Buitenlandsche Zaken, om daartuit de vorderingen omtrent den kapitein Gibson toe te lichten.

Er komt daarbij nog eene niet te vergeten omstandigheid, die zeer in ons voordeel kan werken, de zucht namelijk van den president Pierce, om zich meester te maken van Kuba, eene zucht, die te Londen zoowel als te Parijs zeer euvel moet worden opgenomen, omdat Kuba de sleutel is van een zeeboezem, die de Engelsche en voor de Fransche vloten open staat.

In één woord, alles loopt hier zaam om de mogendheden van Europa in ons belang tegen de Vereenigde Staten te doen optreden. Daarin is slechts eene quæstie van tijd. En het is dus de taak van ons kabinet om de zaak op de lange baan te schuiven.

Vernoedelijk zullen de Vereenigde Staten juist dat niet begeren. Zij rekenen op den Oosterschen oorlog, die de vloten van Frankrijk en Engeland bezig houdt en op de revolutie in Spanje, die dat rijk ter proef der demagogie heeft geworpen. Nogthans met een weinig beleid moet het toch niet onmogelijk vallen, om eene zoo ingewikkelde zaak als deze op het terrein der discussie gaande te houden.

Heeft ons gouvernement waarlijk de onhandigheid gehad, om de bewijsstukken der pligtigheid van den kapitein Gibson aan den schuldigen-zelfen over te geven, daarin is eene verplichting te meer, om door verdubbelde ijver zoo veel mogelijk te herstellen, wat daardoor schade aan onze regten is toegebracht.

Wij schreven dezer dagen:

„Gehcel de anti-revolutionnaire rigting, heeft geen ander streven dan om, door vermenging van de kerkelijke met de politieke quæstie, te komen tot het meesterschap van den toestand. De godsdienstige strijd moet haar het roer van staat in handen spelen en als dat roer in hare handen zijn zal, dan zal de partij beproeven om van haar kerkelijk-standpunt, dat is met hare protestantsche anti-revolutionnaire beginselen, het land te regeren.”

De *Nederlander*; voorzigtig speler als hij is, houdt er niet van dat hem in de kaart gekeken en dat zijn spel verraden wordt. Wordt met ronde woorden gezegd, waarom het hem allerblijgbaarst alleen te doen is, dan is het straks aan zijne taal en gebaren zichtbaar, dat eene zoo juiste aanwijzing van zijn doel hem zeer onaangenaam is en hem eigenlijk boos maakt. Mijn hemel, als het volk eens ging begrijpen, dat het in 't gevaar verkeerde van onder de plak der steile orthodoxie, gehanteerd door den heer Groen, te geraken! De kans was dan weer voor langen tijd verkeken. Nederland moet onder des heeren Groen's plak komen, zoo zoetjes en zachtjes, en zonder dat het zelfs dit bijna bemerkt.

„Spreekt dan ook van zelf, dat, zoodra de *Nederlander* zijn eigenlijken toelag ter sprake gebragt ziet, hij zich haast daartegen te protesteeren en zich beijvert om, zich onschuldig verklarende aan wat hem wordt toegedacht, aan het zamenspreken eene andere rigting te geven. Ziehier hoe hij daartoe, naar aanleiding van de straks aangehaalde woorden van den *Tijd*, zijn best doet in zijn laatste Nummer:

„We bepalen ons tot een drietal opmerkingen:

a. De anti-revolutionnaire partij vermengt niet de kerkelijke en politieke quæstie; zij wijst op het verband tusschen Kerk en Staat, Godsdienst en Politiek, Ongehoof en Revolutie.

b. De loopbaan van den schrijver der *Bezwaren tegen den Geest der eeuw* (1823) voor zoo ver ze ons bekend is, levert niet veel bewijs dat het hem om de vermaestering van het roer van Staat te doen geweest is.

c. De vraag is niet, zal men naar protestantsche anti-revolutionnaire beginselen worden geregeerd, maar zal men door de vrijzinnigen, om meester te worden of te blijven van den toestand, onder den invloed der Ultramontaanse rigting worden gebragt?”

Het doet ons leed, maar, gelijk men ziet, de »opmerkingen van den *Nederlander*» bewijzen al heel weinig tegen de vaak ter sprake gebragte en overvloedig bewezen stelling, dat het der anti-revolutionnaire rigting te doen is, om te komen tot het meesterschap van den ganschen toestand.

Wat aangaat zijne eerste »opmerking,» — een ieder gevoelt, welke waarde eene bloote ontkenning tegenover een bij herhaling en tot vervelens toe geleverd betoog heeft.

In antwoord op de tweede »opmerking» vragen wij, of »de anti-revolutionnaire rigting» in den heer Da Costa verpersoonlijkt wordt?

De derde »opmerking» is wat de heer Da Costa »eene neven-bedenking» noemt, waarmee een in 't nauw gebragte strijder zich van het punt in geschil zoekt af te maken.

„Wat anders dan een ministerie Groen?” Ziedaar de vraag, die op den bodem van het hart der anti-revolutionnairen te lezen staat en die zij, door hun twist-zaaijen en woelen, tot eenen voor hen bevredigende oplossing zoeken te brengen.

In de *Pakket* leest men:

„Hoe het volk door het pausdom wordt beschouwd en behandeld? Als eene kudde schapen, die er op nagehouden wordt, om des lieven voordeels wil, als een troep kinderen op eene bewaarschool, als de schare, die de wet niet verstaat en blijkbaar vervloekt is.

De *Nederlander*, deze woorden uit de *Pakket* overnemende, sanctionneert ze, door ze »zeer juist» te noemen.

De heer da Costa beklagt zich luide en bij herhaling in zijnen *Brief*, over de smadelijke behandeling en de verguizingen, waaraan de heer Groen en zijne »vrienden»

blootstaan. »Wat te zeggen, vraagt hij ergens aan het uitgevallen Kamerlid, waarvoor het schijnt, dat tot elken prijs liet medelijden moet opgewekt worden, wat te zeggen van den toon en de taal dier anoniemen, wier onbetamelijkheden in den vorm hunne onredelijkheid omtrent zaken en personen, zoo mogelijk, nog hebben overtroffen? Of welke zijn doorgaans ja voor het meest de wapenen geweest, die de drukpers . . . zich tegen ons, als tegenover een exceptioneele en als vogelvrij verklaarde partij heeft veroorloofd?

Aldus weeklaagt de heer da Costa. Wij begrijpen intusschen niet, hoe een lid der orthodoxe partij zich durft beklagen, dat zij weinig vriendschappelijk door hare tegenstanders behandeld worden, wanneer het erkend orgaan van haren leidsman, door de schandelijkste *Pakket*taal tot de hare te maken, zich-zelfen bij herhaling, ten aanzien van anderen, aan het uitspreken van verguizende en lasterlijke taal schuldig maakt.

Ook de *Nieuwe Noord-Brabander* verblijdt zich over de keus van den heer Meylink. Hij schrijft:

„Wij zijn overtuigd dat de heer Meylink het distrikt, dat hem gekozen heeft, waardiglijk in de Tweede Kamer zal vertegenwoordigen. Hij staat bij ons bekend als een regtschapen, weldenkend en door vermogen en karakter onafhankelijk man; met de noodige kunde en ervaring uitgerust; werkzaam en overmoeid in het nasporen van al wat goed en nuttig is; die het zich tot eene aangename bezigheid maakt en tot een pligt rekent, al wat hem opgedragen is met de uiterste nauwgezetheid en zonder sparen van moeite na te gaan en te doorgronden. Daarbij is de heer Meylink een ijverig katholiek, die reeds vele en gewichtige diensten aan de godsdienst bewezen heeft, en bijgevolg geschikt om een katholiek distrikt te vertegenwoordigen, zonder er daarom immer in te zullen toestemmen, dat de regten van anderen verkort of gekrenkt zullen worden. Onder al die opzichten ware het alzo eene onbillijkheid, de keus der meerderheid van het distrikt van Eindhoven te wraken.

„Wat de eigenlijke politieke beginselen van den heer Meylink betreft, wij durven niet verzekeren, dat zij altijd het kenmerk van echte vrijzinnigheid gedragen hebben. Doch wij hebben alle reden te veronderstellen, dat de gebeurtenissen der laatste jaren en hetgeen ons voor de toekomst te wachten staat, hem zullen overtuigd hebben, dat het heil des vaderlands alleen te zoeken en te vinden is op dien weg van billijken en gematigden vooruitgang, welken de ware vrijzinnigen in den lande voorstaan en trachten te bevorderen, doch waarop baatzuchtige of verblinde partijen hen zoeken terug te houden.”

De verzekering, die de *Nieuwe Noord-Brabander* niet geven durft, geven wij gerustelijk omtrent de *echtheid* der liberale beginselen van den heer Meylink, mits die *echtheid* niet verstaan worde in den zin dier redevoering in de eerste Kamer, die door het blad herhaaldelijk maar vruchteloos is verdedigd: op liberaliteit, in dien zin, vertrouwen wij, valt bij den heer Meylink niet te rekenen.

Men leest in den *Echo Universel*:

„De zaak van kapitein Gibson, verre van gesmoord te worden, schijnt integendeel een ernstiger aanzien te verkrijgen, althans blijkt zulks uit de nieuwe feiten ter onzer kennis gekomen, welke wij meenen uithoofde der zaakgesteldheid, aan de openbaarheid niet te mogen onttrekken.

„Het Amerikaansche gouvernement schijnt zich op speciale wijze met den eisch van den heer Gibson bezig te houden. Eenige dagen geleden, is de heer Dudley Mann, onder-sekretaris van Staat aan het kabinet van Washington te Parijs aangekomen, voornemens om onverwijld naar 's Gravenhage te vertrekken; doch hij heeft zich bezonnen en door den telegraaf den heer Belmont doen weten, dat deze onmiddellijk naar Frankrijk moest overkomen, ten einde nieuwe instructien te ontvangen. Men verzekert ons eveneens dat de heer Mann niet voldaan is over de handelwijze van den heer Belmont in de bewuste zaak en hem verwijt niet letterlijk nagekomen te zijn de zeer positieve instructien van het Staatsdepartement, welke voorschreven »eene volle en onmiddellijke schadevergoeding te eischen, voor de door de Nederl. Oost-Indische overheden gedane beledigingen.”

„Dit zou, zegt men, de taal zijn van het Amerikaansche gouvernement en zich niet bepalen bij enkele woorden, daar een bevel naar de Indiën is gezonden, opdat twee schepen van het eskader van Kommodore Perry in die wateren blijven, ten einde nadere instructien van het departement van marine te Washington, te ontvangen.”

Men schrijft ons uit Kuracao, dd. Julij 11:

„In N. 2167 van den *Tijd* van den 10 Junij 1854 staat, dat de kommissie uit de Tweede Kamer der Staten-Generaal, belast met het uitbrengen van rapport over het verslag van het beheer en den staat der koloniën in de West-Indiën over 1853, aan de Regering zijt vragen doet, het te bevestigen of niet, dat de koloniën van de kolonie Kuracao bevestigd worden.

„1°. Welken indruk heeft de invoering der nieuwe reglementen in het algemeen op de plantagien gemaakt?

Antwoord. Die reglementen zijn hier te eenemale onkend en de oude worden niet geobserveerd.

„2°. Zijn de slaven met dezelve bekend gemaakt, zoo ja, op welke wijze? Antwoord. Aan de slaven was even zoo veel bekend gemaakt als aan de lastdieren, men zoo lang gebruikt als zij kunnen arbeiden; niets meer.

„3°. Zijn de reglementen door de direktoren en administratoren zónder uitzondering behoorlijk uitgevoerd, zoo neen, hoe dikwijls zijn de strafbepalingen toegepast?

Antwoord. Hier stoort men zich weinig aan reglementen anders zouden de slaven op sommige tuinen niet z vreeselijk geslagen worden, dat eene geregte lijke geeling voor de grootste der misdaden, daarbij niet in v gelijking komt; anders zoude men de slaven, die chat tenen zijn, niet beletten, om hunne godsdienstplig na te komen.

„4°. Op welke wijze oefent het gouvernement op naleving der reglementen een geregeld toezigt uit? Ant woord. Het gouvernement schijnt er zich niet druk mede bemoeijen. Ongelukkig de slaaf, die over de onmensc mishandeling, door zijnen meester hem aangedaan, de klagen! Een veel wreeder lot, eene nog grootere st staat hem te wachten.

„5°. Worden de verordeningen, omtrent de voeding v den slaaf overal en met dezelfde nauwgezetheid op volgd? Antwoord. Niet in het minste; anders zoude n nog onlangs een administrateur van twee tuinen, w eigenaars zich onder het Engelsche bestuur bevonde de slaven gedurende zes weken zonder rantsoen hebbe gelaten, olschoon in de magazijnen genoegzaam m (het gewone voedsel der slaven alhier), aanwezig wa

Wij lezen in den *Noord-Brabander* van gisteren:

„Vrijdag 11. had op de kweekschool, op den Ruwe berg en op het seminarie Beekvliet te St. Michiels-Gest de plegtige prijsuitdeeling aan de leerlingen plaats; plegtigheid werd voortgezeten door Zijne Doorl. Hoogw. Mgr. Zwijsen, in bijzijn van Mgr. Deppen, Bisschop van Sam i. p. i. De verschillende stukken, welke door de kwe kelingen op eerstgemeld gesticht werden voorgedragen getuigden zoowel door zuiverheid van taal als in de Fra sche taal als door netheid van voordragt, van de goe leiding welke zij aldaar ontvangen, en geven de verz kering dat het doel, hetwelk Mgr. de Aartsbisschop v Utrecht bij de oprigting in het oog had, allezins k reikt wordt.

„De gewone opluisteringen welke jaarlijks bij de pri uitdeeling op het klein seminarie plaats hebben, als: u uitvoeren van gezangen, het voordragen van stukken z zamenspraken, enz. zijn dit jaar achterwege gelaten v gens het overlijden van den Zeer Eerw. diep betreude regent J. Smits, die in het onderwijs der jeugd gr geworden, onlangs aan de liefde zijner Eerw. medea beiders en zijner bemide leerlingen door den dood on rukt werd.”

Z. M. heeft benoemd tot burgemeesters der gemeenten, on staan door de vereeniging van gemeenten in Noord-Holla bij de wetten van 13 April 1854, als: Van Nieuwer-Amst Mr. B. J. F. Marcus; van Beets G. H. Bast; van Leymuid J. van Bensekom; van Avenhorn P. Spaans Jzn. en v Heerluguwaard D. de Boer. In plaats van wijen den M. H. Conrad benoemd den hoofd-ingenieur van den watersta H. F. Fijne van Salverda, tot lid der kommissie tot nade onderzoek der verbetering van de uitwatering der Geldersch valleij.

Wij ontvangen berigt, dat de Eerste Kamer heden de aanhangige ontwerpen heeft aangenomen, onder a deren dat betreffende het tarief van ontgining, v perecelen voor de uitbreiding der gemeente Arnheim dat wegens de subsidie aan de Maatschappij van Weldi digheid.

De Hooze Raad heeft gisteren uitspraak gedaan in zaak der slagthuizen te Bosch. De raad heeft de vra over de verbindtheid der keur in het midden gelede den officier niet onvankelijk verklaard in zijn beroep i Cassatie, met veroordeeling van den Staat in de kosten.

Men verneemt dat de werkzaamheden bij algemeene Synode zoo menigvuldig zijn, dat hare vergadering nog wel 14 dagen zal kunnen duren.

De zevende verkooping van gronden in den Haarlem mermeerpolder, voor het grootste gedeelte gelegen nab de gemeente Kijck, waarvan wij reeds voor eenigen t melding maakten, zal plaats hebben op 27 Septemb e. k., des middags ten 10 ure te Lisse.

De *Amsterdamsche Courant* zegt, dat de heer Gibb met den Amerikaanschen gezant in de residentie is a gekomen, en zijn intrek in het hotel van dien geza genomen heeft.

Men meldt uit Borné, dd. 27 Augustus.

Als een blijk van verijf bij zekere soort van spirit dient het volgende voorval. Ruim 8 dagen geleden on dekte een jongeling uit deze gemeente een blijkzaam

dien hij poogde te vangen. Met het vervolgen bezig zijnde viel hij in een stuk land met paardeboonen, en had het ongeluk bij dien val een spin in den neus te krijgen, welke, alhoewel naar het aanwenden van eenige middelen naar men zegt zoetemelk, den mond weder uit te zijn gekomen, sporen moet hebben achtergelaten, met dat noodlottig gevolg dat de ongelukkige in de afgeloopen week aan de gevolgen daarvan na een smartelijk lijden is overleden. Het hoofd was zoodatig gewonden dat hij onkenbaar was. (Pr. Zw. Ct.)

GRAVENHAGE, 29 Aug. Naar aanleiding van art. 66 der wet van 28 Junij jl., die met 1 Sept. aanst. in werking zal treden, komen van dien dag af aan voor rekening van het rijk, en zal door de zorg van het dep. van Justitie worden voorzien in:

a. Het onderhoud der veroordeelde bedelaars en landloopers, wier gevangenisstraf dien dag of na dien dag eindigt, zoo mede in het onderhoud der bedelaars en landloopers, wier gevangenisstraf reeds vroeger was geëindigd, doch wier transport op dien dag nog niet was aangevraagd of volbragt; en

b. Het transport van beiden naar de koloniale gestichten der Maatschappij van Weldadigheid.

In verband hiertoe en ter voorkoming van alle aanleiding tot verwarring in de dienst, zijn de gemeentebesturen verzocht, om van nu af geene transporten van bedelaars en landloopers naar de Ommerschans op de tot dusverre gebruikelijke wijze te doen, anders dan wanneer zulks door bijzondere omstandigheden onvermijdelijk mogt zijn; zullende nogthans na den 31 Aug. e. k. in geen geval enig transport van bedelaars mogen worden gedaan.

Door het voren vermelde vervallen, alsnu voor het vervolg de bemoeienissen der Gemeentebesturen voor zoo veel het transport van veroordeelde bedelaars en landloopers betreft, alsmede de toezending aan de commissie der koloniale gestichten van de gebruikelijke signalementlijsten dier personen.

Daarentegen blijft de commissie des Konings steeds van de gemeentebesturen te gemoet zijn de signalementlijsten van personen, die ingevolge vrijwillige aanwijfing, door hunne zorg naar de gestichten der Maatschappij van Weldadigheid zullen worden opgezonden, op welke lijsten de circulaire van den 18 October 1843 (Prov. blad n° 136), van den 22 Julij 1844 (Prov. blad n° 96), alsmede § 1 der circulaire van den 30 Maart 1846 (Prov. blad n° 37), voortdurend van toepassing blijven.

— In de maand Oktober zal de gewone jaarlijksche inspektie over de verlofgangers der nationale militie plaats hebben. Daaraan zullen niet behoeven deel te nemen de miliciens der ligting van 1851 en 1852, ingedeeld bij het wapen der infanterie, welke thans voor ééne maand in aktiviteit zijn, ter bijwoning der najaars-oefeningen, alsmede zoodanige miliciens van 1852 van de infanterie, die langer dan vier maanden in werkelijke dienst zijn geweest, en waarvan een groot gedeelte eerst dezer dagen in het schot van onbepaald verlof is gesteld.

Ter inspektie blijven alzoo over: a. de miliciens der ligting van 1850 van alle wapens; b. de miliciens der ligting van 1851, die tot de kavalerie, artillerie en het batalion mineurs en sappeurs behooren; en c. de miliciens der ligting van 1852, die tot de kavalerie, artillerie en het batalion mineurs en sappeurs behooren, met uitzondering der zoodanigen, die gedurende 15 maanden onder de wapenen zijn gehouden.

VLAARDINGEN, 28 Aug. Naar men verneemt zullen allier twee kalkbrandenijen worden opgericht. Men stelt zich veel goeds van deze onderneming voor, daar dergelijke fabrieken hier in den omstreken geheel ontbreken. Heden arriveerde allier de eerste IJslandsvaarder, zijnde het schip *goede Verwachting*, stuurman C. de Hoog, aanbrengende 318 tonnen zoutevisch, behalve de rommeling. (Amst. Cour.)

TUREGHT, 29 Aug. In den afgeloopen nacht is de loutzabandien, gelegen buiten de vrijheid dezer stad, onder de gemeente Jutphaas, toebehoorende aan den heer Debever, allier, totaal afgebrand; De schade daardoor veroorzaakt is aanmerkelijk, terwijl naar wij vernemen de molen niet verwaarloosd was.

AALTEN, 28 Aug. Na afgelegd examen is tot gouverneur van de landmager in de Hollandse Afrikaansche republiek benoemd, de heer P. Justus Siedenburgh, thans landmager allier.

Noord-Afrika alleen dat de zucht tot landverhuizing naar zelve een groote massa menschen uit Aalten heeft doen bewegen, om de omstreken wederom in dit jaar te verlaten, want de zucht zels den aanzienlijk vermogen niet zich voerden, en nu voegt zich hierbij ook de zucht om naar den Zuid-Afrikaanschen uithoek van Afrika te gaan wonen als landbouwers, en wel in de Transvaalsche Republiek, alwaar, of in de Oranje-Vrijstaat. Binachte beindijfde familie van Aalten heeft eenen gevecht gegeven, en van beide zijden zien wel moge gaan en zij zich niet van de hand laten brengen, en zij, na verloop van jaren, den vaderlandischen bodem wederom betredende, alsdan het oog en

blik zullen zegenen, dat hen tot dit gewaagd besluit deed komen. Dat hun voorbeeld niet door anderen in deze gemeente gevolgd moge worden, is de wensch van velen. (H)

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*: **NYBORG, 29 Aug.** Gisteren namiddag is kommodore Grey met vier lineschepen en een stoomschip door den Belt gestevend.

DANTZIG, 29 Aug. Admiraal Napier is naar Kopenhagen vertrokken, alwaar hij waarschijnlijk nu reeds zal zijn aangekomen.

STOKHOLM, 28 Augustus. Men verzekert dat generaal Baraguay d'Hilliers aan den koning van Zweden het aanbod heeft gedaan van 14 miljoen francs, gedurende de eerste maand, en 7 miljoen gedurende de volgende maanden, als toelage bij de oorlogskosten, ingeval Zweden zich met de westersche mogendheden tegen Rusland verbindt.

MADRID, 27 Aug. Don Jose de la Concha, de nieuwe kapitein-generaal van Kuba, is naar zijne bestemming vertrokken.

KONSTANTINOPEL, 20 Aug. De hertog van Cambridge is ziek. Zijne ongesteldheid is echter niet zorgwekkend, en alleen een gevolg van de zware vermoeienissen eener reis naar Varna, bij welke gelegenheid hij aan eene brandende hitte en de felle zonnestralen blootgesteld is geweest.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 29 Aug. Te Konstantinopel en langs de geheele zeekust houdt men zich onledig met het maken der voorbereidselen voor de expeditie naar de Krim. Nog nooit heeft men een zoo grooten ijver en bedrijvigheid zien ontwikkelen. De Bosphorus is bezaaid met vaartuigen, die gedurig heen- en weervaren om troepen en materieel over te brengen. In de tuighuizen gaat de arbeid schier onafgebroken door. In den tijd van 28 dagen heeft men te Konstantinopel 48 sloepen gebouwd, die naar Varna zijn gezonden. Een geheel belegeringspark van 50 stukken met alles wat er verder bij behoort, is als met een tooverslag in gereedheid gebracht.

De plaats der ontschepping van het expeditie leger blijft nog altijd een geheim. Men noemt Sebastopol, Caffa, Anapa, Odessa en zelfs Bessarabie, zonder echter eenigen grond te hebben voor de eene of de andere plaats.

Ook omtrent de sterkte van het leger is men in het onzekere. Men spreekt van 60,000, van 70,000, van 80,000 man, ja van nog meer.

In ieder geval is het echter waar dat de expeditie op zeer uitgebreiden schaal zal plaats hebben, omdat Rusland, zulks wel vermoedende, zich met kracht wapent om het hem dreigend gevaar af te keeren. Men wil dat het leger der Russen in de Krim op 80 a 100,000 man zal gebracht worden.

— In Azie hebben de Ottomanische troepen werkelijk een nederlaag geleden. De gebeurtenis moet hebben plaats gehad. De Russen hebben ten gevolge hunner overwinning Bayazid bezet. Selim-Pacha, die de Turken kommandeerde, is afgezet. Den 7 Augustus heeft er een gevecht plaats gegrepen onder de muren van Kars. Na eerst eenige voordeelen behaald te hebben, zijn de Turken door de Russische kavalerie totaal verslagen. Het verlies is van beide zyden aanzienlijk geweest, en wordt te zamen geschat op 5000 man.

— Uit Konstantinopel wordt gemeld, dat Derwich-Pacha den 17 naar Bucharest is vertrokken, belast om vorst Sterbey uit te noodigen de betrekking van hospodar van Wallachije op nieuw te aanvaarden. Eene dergelijke uitnoodiging zal ook aan den hospodar van Moldavië gedaan worden.

— Uit de Oost-Zee zijn geen tijdingen.

— De Keizer is alleen en in volmaakte gezondheid te Parijs teruggekeerd.

— De generaal Baraguay d'Hilliers is tot maarschalk van Frankrijk benoemd.

— Men leest in den *Moniteur*:

»De Turksche troepen zijn bij hunnen intogt in de hoofdstad van Wallachije door de bevolking met levendig en opregt vreugdegejuig begroet. De Russischgezinde partij had niets verzuimd om onder de bevolking vrees te verspreiden, en de inwoners de vlugt voor de naderende Turksche troepen te doen nemen: maar het is haar niet gelukt.

— De *Constitutionnel* schrijft:

»Gesteld dat het niet in het plan van de opperbevelhebbers der tegen Rusland in de Oostzee vereenigde krijgsmagt ligt Bomarsund in bezit te houden, dan zullen zij het niet verlaten zonder al de vestingwerken te stechten, en dan zullen wij er, zoodra het ons gelegen komt, weder post kunnen vatten; want de Russen, ons in hunne citadel niet hebbende kunnen weerstaan, zullen zekerlijk niet beproeven ons op de Alands-eilanden het hoofd te bieden, zonder eenige verschaning van belang.

In allen gevalle kan men zich bezwaarlijk ten te groot

denkbeeld maken van de uitwerking van het met zoo veel bekwaamheid en spoed uitgevoerde wapenfeit, waardoor Bomarsund in de magt der vereenigde mogendheden is gevallen. Men bedenke dat het op zeer korten afstand van Stockholm voorgevallen is. Het gebulder van ons geschut op de Alands-eilanden weergalmt in het diepste van alle echt Zweedsche harten; die Rusland en deszelfs veroveringszuchtige staatkunde innig haten; het heeft ook weerklank gehad op den anderen oever, onder de Finnen die herstel van hun volksbestaan en vereeniging met Zweden, althans door een eedgenootschappelijke band, wenschen.

— Te Varna is in den gezondheidstoestand — eene aanmerkelijke verbetering gekomen. — De jongste brand zal geen invloed uitoefenen op de van hier beraamde operatiën.

— De Grieksche patriarch heeft zijne geloofsgenooten bij eene circulaire aangespoord, tot welwillendheid jegens de geallieerden.

— Een dépêche uit Bayonne meldt, dat de generaal O'Donnell besloten heeft tot het opheffen van het eskadron der garde van de Koningin en eene nieuwe organisatie van het korps hellebardiers bewerkstelligt.

De militie te Madrid heeft de verspreiding van het ultra-demokratische dagblad: de *Stem der Barriaden*, belet.

— De *Gaceta* behelst een verslag nopens den toestand der schatkist. Daaruit blijkt, dat eenige kapitalisten met Espartero, aan hun hoofd, aan de regering eene som van 56 miljoen op Kuba hebben geleend.

De berigten uit Katalonie schijnen bij het gouvernement eenige zorg te baren. Toen de generaal Duloe het opperbevel aldaar aanvaardde: is hij begonnen met te Barcelona bevel te geven tot de opheffing van den staat van beleg, tot de slooping der vestingmuren en de wapening der burgerij. Zoo zal men eerlang in die stad 30,000 gewapende arbeiders hebben, meestal van republikeinsche gezindheid, die zich van de stad zullen kunnen meester maken zoodra zij goedvinden.

Uit verscheiden maatregelen, die dezer dagen door den minister van oorlog genomen zijn, blijkt dat hij de troepen in geen deele vertrouwt. Zij die het leger tot ontrouw verleiden en voor ontrouw beloofd hebben, kunnen dan ook bezwaarlijk verwachten dat de soldaat, dien zij bedorven hebben, hun trouwe dienst zal doen.

Het feit dat de maarschalk Espartero zich de benoeming heeft laten welgevallen tot eerevoorzitter eener uiterst democratischgezinde kiezersvereeniging te Madrid, geeft aanleiding tot velerlei geruchten omtrent de eigenlijke bedoelingen van het hoofd van het tegenwoordige Spaansche bewind.

Men zegt dat de gezant der Vereenigde Staten thans op nieuw aangeboden heeft Kuba te koop: zijn aanbod, hoe verleidelijk ook bij den tegenwoordigen staat der Spaansche schatkist, moet bepaald afgewezen zijn.

ENGELAND.

LONDEN, 29 Augustus. In den *Morning Herald* wordt de volgende dépêche uit Bombay medegedeeld:

De Koning van Oude heeft aan het Engelsche gouvernement 12,000 man infanterie, 1000 paarden en 100 kanonnen aangeboden.

De Russische agenten zijn thans met hunne intriguen te Caboul bezig.

— De berigten omtrent den oogst in Ierland leiden zeer gunstig, en ofschoon in sommige streken de oogst wel eenigzins later zal wezen, belooft zij echter een buitengewoon overvloed. De aardappelziekte is over talgemeen van weinig beteekenis, en het gewas staat zeer gunstig.

— Men leest in den *Times*:

Naar opgave van onzen korrespondent zijn onze katholieke soldaten slecht voorzien van geestelijken. Van de 30,000 man die ons leger in het Oosten vormen, zijn er 6000 katholiek en deze hebben slechts twee priesters. Wanneer men bedenkt dat deze soldaten in onderscheiden kampen verspreid zijn, kan men niet begrijpen dat de meesten hunner ziek kunnen zijn en sterven, zonder de vertroosting hunner godsdienst te genieten. Die toestand is hard, en men moest er in voorzien, door ten minste op de 1000 man een priester te geven. Er is hier toch geen spraak van theologischen voorrang.

Een man die aan de gevolgen van ziekte of kwetsuren sterft heeft dringende geestelijke behoeften en het zou de grootste vreedheid zijn hem zonder de godsdienst te laten sterven. Wij vragen niet om vermeerdering van den invloed der katholieke geestelijkheid in het leger, maar indien wij gebruik maken van de diensten der katholieke soldaten, willen we ook voor hunne behoeften zorg dragen.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 28 Aug. Het dagblad van Dresden berigt, naar aanleiding van bijzondere brieven uit Petersburg, dat men er niet aan behoeft te denken, dat het kabinet van Petersburg de voorwaarden zal aannemen in de Franse nota van 22 Julij omschreven, zoodra het antwoord van Rusland het te gunstige is.

— Karlsruhe, 23 Augustus. De *St.-A. F. W.* Om- trent het in verscheidene dagbladen besproken *interim* , dat tusschen de Pauselijke en Groothertogelijke Badensche regering gesloten zou zijn, heeft tot hiertoe de groother- togelijke katholieke Opperkerkeraad geene mededeeling ontvangen, en blijft de betrekking tusschen dat staats- kollegie en het Aartsbisschoppelijk ordinariaat immer geschorst. Niettemin en schoon onlangs ten aanzien der spoedige vereeniging van het Badensche kerkelijk konflikt zeer tegenstrijdige geruchten in omloop waren, geloof- ten thans toch algemeen aan het wezenlijk bestaan van bedoeld *interim* , waarbij den Aartsbisschop veel zou zijn toegestaan, onder anderen de onbeperkte bevoegdheid om geestelijke ambten te doen vervullen. Er is geen twijfel dat in dat geval spoedig de grooth. kathol. Opperkerke- raad zal opgeheven worden, wijl zijne werkzaamheden derwijze zullen minderen, dat dit bijzonder kollegie niet meer noodig zal zijn, daar met bijvoeging van twee raads- leden en eenige ondergeschikte ambtenaren het groothert. ministerie van Binnenlandsche Zaken, zeer gemakkelijk het voorkomende kan ten uitvoer brengen.

Inhoud van de verscheidene zeven afleveringen:
 Gods Voorzienigheid; — Een Engel in den kerker; — Het
 Voorzienigheid Gods; — Van de wieg af over ons waakt
 Edelmooedig gedrag; — Een groot Paus; — Alles wat gij ver-
 doet dat ter eer zij; — Eene bladzijde uit het leven van
 H. Vincent van Paulo; — Edele zelfopoffering; — Over
 christelijke aartzaamheid; — Zalig die Gods woord hooren
 en doen; — Ave Maria; (Nouvelle uit den spaanschen
 taal); — Het verzonken kasteel; — Eene processie op
 eenige uren over de armoede in het christen- en heidendom
 na de revolutie te Rome; — De lasteraars beschaamd; — Een
 heilzaam voor anderen; — De arme en de rijke; (eene ou-
 gende); — De twee broeders; — Zachtmoedigheid; — De
 telers voor het vieren van den dag des Heeren; — Het feest
 's Heeren Hemelvaart. — Het Vrouwenhart (Eene Hollan-
 dsche legende); Een verhoord gebed; — De beekstroom der H. Maag-
 den Verzpensing. — De zeldzame Verpleegster.

Te Amsterdam bij C. J. VAN LANGEHUYSEN, Boekverkooper.